

STIMAȚI CAMARAZI

Membrii ai Asociației Naționale a Cadrelor Militare în Rezervă și în Retrageră „Alexandru Ioan Cuza”

Așa după cum cunoaștem numai peste o zi vom celebra cel mai important eveniment național-politic, - **Ziua Marii Uniri de la 1 Decembrie 1918**, la a 98 aniversare.

Doresc să readuc în atenție, în sumar, principalele aspecte semnificative ale acestui eveniment istoric.

Evocând ziua de 1 Decembrie, Ziua Națională a României putem afirma cu tărie și motivație temeinic argumentată că Anul 1918 reprezintă în istoria poporului român, anul triumfului național, anul încununării victorioase a lungului șir de lupte și sacrificii umane și materiale pentru făurirea statului național unitar, încununează precedentele acțiuni ale forțelor din Basarabia și Bucovina la începutul acestui an de referință.

„În acea zi - scria Nicolae Iorga – a sosit un ceas pe care-l așteptam de veacuri, pentru care am trăit întreaga noastră viață națională, pentru care am muncit și am scris, am luptat și am gândit.

A sosit ceasul în care cerem și noi lumii dreptul de a trăi pentru noi, dreptul de a nu da nimănui ca robi rodul ostinelilor noastre”.

Așa după cum se cunoaște Armata fiind un pilon de bază al societății, a fost prezentă în toate etapele de progres ale nației române de-a lungul istoriei sale moderne și contemporane îndeplinindu-și jurământul de credință față de ȚARĂ chiar cu prețul vieții.

În acest moment, vă îndemn pe toți să aprindem în sufletele noastre candela recunoștinței pentru toți eroii neamului românesc care își odihnesc osemintele în glia străbună, în pământ străin, în adâncul apelor, fără morminte și cruci la căpătâi, iar eroilor neamului și Armatei în viață le dorim multă sănătate, liniște sufletească și viață onorabilă.

Am convingerea că evenimentele politice, militare și istorice ale perioadei 1916-1918 vă sunt în bună măsură cunoscute, și din acest motiv nu le voi detalia, dar totuși, ne îngăduim numai câteva comentarii, și bineînțeles ne facem datoria de

onoare de a reaminti că Armata Română a fost implicată trup și suflet alături de nația română.

În acest context trebuie să recunoaștem că Marea Unire s-a împlinit prin voința și hotărârea tuturor românilor, pe fondul contextului geopolitic și militar ce s-a creat în anii 1916-1918 în Europa și mai ales în zona centrală și de Sud/ Est a acesteia, ca urmare firească a unei pregătiri istorice în cursul căreia acest popor de eroi și mucenici a izbutit să-și apere cu uimitoare stăruință „*sărăcia și nevoile și neamul*” (Mihai Eminescu, Scrisoarea a III-a) rămânând în cea mai strânsă legătură cu pământul strămoșesc.

Cu riscul că vă sunt cunoscute unele informații și date istorice, cer îngăduința pentru a le reitera pe cele mai importante și anume:

- Prin încheierea, la 17 august 1916, a Tratatului de Alianță între ROMÂNIA pe de o parte și FRANȚA, MAREA BRITANIE, ITALIA și RUSIA pe de altă parte, puterile aliate garantau integritatea teritorială a Regatului Român, recunoscându-i totodată dreptul să-și alipească la sfârșitul războiului toate ținuturile locuite de români din cuprinsul monarhiei austro-ungare;

- Campania militară din vara anului 1917 a adus numeroase dovezi ale simțului de jertfă și datorie ale armatei române.

- Scopul războiului de reîntregire a neamului era hotărât numai de aceste cuvinte: „*Să scăpăm de sub stăpânirea străină, pe frații noștri de peste munți și din plaiurile Bucovinei, unde Ștefan cel Mare doarme somnul de veci*”;

- Prăbușirea țarismului rusesc în octombrie 1917 și ulterior a monarhiei austro-ungare a dat românilor din Basarabia, din Bucovina și celor din Transilvania, Banat și Maramureș putința de a-și hotărî singuri soarta, - evenimente petrecute în cronologia lor istorică binecunoscută a anului 1918;

- Legea Unirii a fost ratificată prin Decretul Lege nr.3631 din 18 Decembrie 1918 de către Regele Ferdinand I și votată de Adunarea Deputaților din 29 Decembrie 1919 în unanimitate;

- Refuzul autorităților maghiare de a recunoaște hotărârea de Unire a românilor de la 1 Decembrie 1918, permanentele amenințări proferate la adresa României reîntregite, ca și atacurile armatei maghiare împotriva românilor din Transilvania au impus participarea armatei române la campania militară din august 1919, campanie încununată cu succes deplin prin înfrângerea forțelor maghiare și intrarea în Budapesta.

Ca urmare în anul 1919, puterile aliate stabilesc frontiera României cu Ungaria și Regatul Sârbo-Croat-Sloven, iar în 1920 prin Tratatul de Pace de la Trianon (parte a sistemului de Tratat de la Paris) Ungaria recunoaște frontierele sale cu România.

România ajunge a șasea țară de pe continent și a doua în Europa Centrală.

Constituția din 1923 stipula în primele două articole: „*Regatul României este un stat unitar și indivizibil iar teritoriul României este inalienabil*”.

Armata Română de ieri și de azi, cadrele ei militare din rezervă și din retragere sunt urmașii demni ai eroilor care au susținut și apărat Marea Unire, și care prin jertfa supremă a celor 11.700 soldați și ofițeri morți din campania din august 1919, au obținut Victoria în Războiul de Reîntregire. De aceea, ca foste cadre active ale armatei române, nu putem uita nici un moment că în rândurile celor care au obținut

această victorie istorică, numai în rândurile ofițerilor participanți la operații, peste 55% au fost ofițeri de rezervă mobilizați (11.286).

Asociația Națională a Cadrelor Militare în Rezervă și în Retragere „Alexandru Ioan Cuza”, structură asociativă reprezentativă, în spiritul devizei sale „**PATRIE-ONOARE-DEMNITATE**” și-a asumat statutar misiunea de a cultiva și venera tradițiile militare glorioase ale poporului și pe eroii neamului românesc.

Este o onoare deosebită pentru mine de a exprima în acest cadru sărbătoresc că armata română, cadrele ei active, în rezervă și în retragere, cinstesc Ziua Națională a României și respectă semnificația ei ca pe o icoană a devenirii și existenței noastre românești.

Acum în încheiere, este demn de reamintit că tratatele de pace din 1919-1920 au oferit o consacrare internațională a ceea ce românii însuși uniți în viața lor au dorit și făcut, iar aliații nu s-au putut eschiva de la îndeplinirea obligațiilor asumate față de România, efortul militar depus în anii 1916-1917 de Armata Română fiind argumentul puternic în favoarea deciziilor luate la Conferința Păcii.

Apreciem că Sărbătoarea Marii Uniri trebuie să reprezinte o vie speranță de viitor, iar acest sfânt deziderat nu ne-a rămas în grijă doar pentru a-l perpetua și transmite altor generații, ci să depunem eforturi pe măsura fiecăruia, astfel încât bucuria și spiritul României Întregite să reînvie odată și pentru totdeauna.

În contextul realității cotidiene al societății românești susținem fără putere de tăgadă că patriotismul și dragostea față de neamul românesc NU au culoare politică.

Ca buni creștini ce suntem, vă îndemn pe toți să ne rugăm Bunului Dumnezeu să ocrotească România și pe toți românii de pretutindeni.

LA MULȚI ANI ROMÂNIA !
LA MUȚI ANI
POPORULUI ROMÂN ȘI ARMATEI SALE !

PREȘEDINTELE
ASOCIAȚIEI NAȚIONALE A CADRELOR MILITARE
ÎN REZERVĂ ȘI ÎN RETRAGERE „Alexandru Ioan Cuza”
General (r) prof.univ.// dr.Mihai ILIESCU //